

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuixa

EL POBLE CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OOROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2435

BARCELONA, DIMECRES, 8 NOVEMBRE DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL CACIQUISME EN ACCIÓ Les infamies d'Odena

Senyor governador: lo que està passant a Odena és indigno i si les autoritats encarregades de posar-li remei ho toleren i encobren forcen tan indignes com els fets mateixos.

A Odena, vostè ja ho sab, hi regna el més asqueros caciquisme. Contra els esforços en pro de la legalitat i la justícia de l'immensa majoria d'aquells veïns, la llei hi és burlada i el dret dels ciutadans atropellat de la manera més indigna. Nosaltres el requerim a vostè, senyor governador, però que restabli en aquella població l'imperi de la llei. Aquest és el seu deure i no pot eludir amb noblesa el compliment. Si no ho fa, la responsabilitat del que pot passar qualsevol dia pensa que ha de recaure damunt del faliment a la missió que té encomanada.

Y ara escolti l'última maliciosa del caciquisme d'Odena.

Dimecres, dia de ferse la proclamació de candidatures, teníem els veïns d'aquella població que'l cacic no faria una de les seves, simulant una proclamació de regidors per l'article 29, enviaren a buscar un notari que donqués fe del que succeís. El notari va estar de les vuit del matí a les dotze a les Cases Consistorials, situades a quatre kilòmetres de la població, i no hi comparegué ningú de la Junta del Cens. El diàleg hi tornà de nou, estant-hi les mateixes hores i tampoc la Junta del Cens hi va comparèixer. Ahir el notari monjà de nou la guarda a les dites Cases Consistorials, sense que tampoc la Junta del Cens s'hi deixés veure. Però, mentre el notari estava esperant en dit edifici oficial, els caciquistes posaven a una casa del poble, propietat del cacic Llansana, enyunt del cacic màxim d'Odena don Joan Godó, un rètol que deia: «Alcalde Constitucional de Odena».

Què passà dintre d'aquella Alcaldia improvisada? Del cert no se sab. Quan la gent d'Odena se'n donaren ja s'havia tornat a treure'l rètol. El posaren a tres quart de dotze i el treugueren a tres quart de dues. Probablement en aquest espai de temps se simulà una proclamació de regidors per l'article 29. Un edicte que hi havia clavat a la porta de l'improvisada Alcaldia, fou arrencat per l'agutall així que algú d'Odena s'hi acostà per copiarlo.

Aquests són els fets, senyor governador. Y ara li pregunte: creu vostè que poden tolerar aquestes infamies? Creu vostè que és lícit burlar la llei d'aquesta manera i fer escarnir el dret dels ciutadans? Per la nostra banda li advertim que no estem pas disposats a tolerar-hi. Y farem una guerra a mort contra tota mena d'autoritats que ho tolerin i encobren.

LES BATALLES DEL SUFRAGI ELECCIONS MUNICIPALS FETS CONTRA EQUILIBRIS

Es tan falsa la situació política de les dretes, que despertava un fort interès saber com podria llegir la Lliga—mal que fa en aparença—aquest monstruós conglomerat d'hegemonies elements que forma la candidatura de regionalistes, carlins, caciquistes, mauristes, catòlics integristes i Comitè de Defensa Social.

Tenia d'esser el senyor Cambó qui ens fes l'explicació de la conxorxa, y aquesta vegada, desgraciadament per ell y els seus correligionaris, la dialèctica del deader regionalista fins està mancada de la seva acostumada habilitat.

Es que la Lliga no té plataforma electoral, aquesta vegada. Els vells tòpics li han sigut arrebatats: els seus còmodes entusiasmes amb caigut presoners dels implacables odis dels enemics y aliats, el seu patriotisme ha quedat obert per la negra cucurulla que l'ultramontanism fanflet li ha enfonzat fins a les espalles rebolcades pel pes d'un ideal pític y envellit. La Lliga, de brasat amb els elements que la tenen en reses, no pot afrontar dignament la vista de la opinió barcelonina, essencialment progressiva, autonomista, liberal y republicana. La coalició de les dretes constitueix una nova fase, una nova etapa del vell caciquisme, monàrquic y reaccionari. El penó de Catalunya, que la Lliga havia enarborat un temps llunyà, l'ha llençat avui als pous dels enemics de la patria y de la llibertat catalanes. Y mentres no estigui resolta o en camí de resoldre la magna qüestió de la llibertat de Catalunya, totes les luites polítiques, l'actuació electoral dels pocs catalans y països, ha de tenir per força—si no vol cometre un crim de lesa patria—un caràcter eminentment polític.

Així, que ara li convé oblidar a la Lliga, es la raó suprema del caràcter catalanista, liberal y republicà de la Esquerra Catalana. Però tots aquests ideals han perdut, per en Cambó, tota virtualitat.

Tots recordarem—dih en Cambó—que durant els anys 1909 y 1910 varem tenir repetides derrotes electorals; sempre perdíem les eleccions. No era possible a la Lliga Regionalista sola rellendre d'aquells desastres electorals, no podia ella sola esquivar-los.

Y en efecte. Es per guanyar—si els guanyà—dos o tres regidors més, que la Lliga al·lucina y s'ha llençat als braços dels enemics tradicionals de Catalunya y de Barcelona: els mateixos que, fa quatre dies, ens feia combatre a sang y a foc; els mateixos homes a sou del centralisme odiat, amb desmans de concusionaris els uns, amb les mans fèrriades brutes de sang, els altres.

Però diu en Cambó:

«... la Lliga Regionalista ha complert amb la missió que va imposar d'atraure les forces conservadores a l'actuació catalana».

Oh, quina miraculosa conversió! Amb tres anys, els regionalistes han convertit a la causa de Catalunya als vells caciquistes catalans; els homes que enara l'any passat votaven la candidatura lerrouxista amb tot l'impulsió que avui votaren la candidatura barcelonina perquè en ella s'hi retornava la bel·ligerància política que heroicament els havia alliberat del centralisme! Són els bel·ligerants d'avui que han agafat agalles per anar a trets pel carrer, si són carlins; o per enfrontar les ungles en el pit de la patria o de la tiara papal, si són catòlics! Són els que sobre la política regionalista han pogut passar-hi un vell, un matís d'espanyolisme militarista y de monarquisme!

Heusquí la gran conquesta de la Lliga;

electors del districte VII:
Votar a les dretes es posarse en ridícul y fer de lerrouxista disfressat.

Vots emesos en les darreres eleccions provincials:
U. F. N. R. 4,599
Lerrouxistes 4,682

Una empena més y son a l'aigua. Desprecieu la vanitat dels que entrebanquen sense esperances de guanyar.

La vergonya dels tinents d'armada de reial orde

El dret regionalista ha callat com un mort davant la nostra veu d'alarma. La seva conxorxa amb els conservadors dinàstics y amb els ultramontans, la possible que Barcelona, per l'any nou, tingui de R. O., no sols l'arrelga, sinó les primeres tinentes d'armada. Així serà una vergonya per als barcelonins; y els regionalistes, al contribuir-hi, cometem un veritable delict de lesa ciutat.

D'aquesta manera l'indignitat podria fer-se amos de Barcelona, poden reconquerir el seu parat imperi d'ignominies. Tunt a les seves mans les tres tinentes y, per consegüent, les presidències de les tres comissions consistorials permanents, el seu poder, que havia sigut anul·lat pel nostre poble, reapareixerà. El somni d'aurat dels polítics madrilenys es refer els partits dinàstics de la capital de Catalunya. Y la Lliga, a canvi d'uns milers de vots, els facilita la realització d'aquest somni.

Tan grossa és la falta de la Lliga, que ha espantat a molts regionalistes. Nosaltres sabem, de llavors d'un regionalista antic, que entre els seus amics polítics s'agita l'idea de demanar públicament que les candidatures de les dretes es comprometin, abans de les eleccions, a no acceptar cap tinença d'armada de R. O.

No creiem que surtin amb la seva's regionalistes al·lucis. Els directors actuals de la Lliga, presoners dels caciquistes, dels carlins y del Comitè de Defensa Social, no estan en condicions d'extingir res als seus aliats. Són, al contrari, aquests, els que amposen a la Lliga les seves exigències.

Quina trista y quina afrenta!

miçliarías a los miembros de la Junta, que para no verse encerrados injustamente tuvieron que huir. Los que firman, plenamente convencidos de la injusticia que se comete con nuestra Asociación y compañeros de la misma, explicaron el caso a algunos políticos, entre ellos el Sr. Lerroux, y como dicho señor dijera que estaba imposibilitado para ir juntos a ver al gobernador por tener que salir para Sevilla, dijo al Sr. Pich, con todo su tono peculiar imperativo:

—Irás mañana con esta comisión a ver al gobernador y le dirás que Lerroux QUIERE eso, aquello y lo de más allá. Entre lo cual estaba todo lo que nosotros deseábamos.

Al día siguiente acudimos a casa del señor Pich, como se había convenido, y dijo dicho señor que el gobernador estaba ausente y que fuéramos al día siguiente; en éste nos contestó pretextando que había que poner en antecedentes al gobernador; y así se repitió la cosa por unas 15 otras causas, cinco o seis veces más, hasta que cansados de tantos viajes inútiles y de perder miserablemente horas de jornal, no pusimos más los pies en aquella casa. Porque sin duda el señor Pich quería reírse de nosotros; pero aun que obreros, creemos valer tanto como él y no permitimos que nadie se burle de nosotros impunemente.

Queremos evidenciar el proceder del señor Pich, y logrado esto de este redactor del pueblo, que apenas si hablar sabo y que nos trató con mucho desprecio, sépas que nosotros le pagamos con la misma moneda. Ahora que cada cual piense lo que mejor le parezca de lo que decimos, y firmamos, de la informalidad del Sr. Pich.

Barcelona, 6-11-11.—Joaquín Serra, Francisco Mir, José Roca.

Els candidats de les dretes

D'un d'ells, del senyor Ripoll i Fontana, el deader regionalista, senyor Cambó, en va fer un elogi especial, presentant-lo com a continuador de l'obra cooperativista de Salas Antón.

Seria curiós esbrinar l'opinió que a l'històric Salas Antón, esperit avançat y ennoblit de tots els ideals d'emancipació humana, mereix l'inclusió en la candidatura carlina-conservadora-católica-regionalista del seu continuador, l'actual president de la Federació de les Cooperatives de Catalunya.

Es dolorós per als milers d'obres de les cooperatives, tots els gent convensa de la dreta, que'l seu president porti el pes de l'obra heretosa y progressiva de Salas Antón a la conxorxa inabordable que obre la candidatura barcelonina de les dretes. Ben segur que entre les cooperatives hi hauran alguns obrers perseguits, en plena repressió maurista, pels delators del Comitè de Defensa Social.

Crida al jovent

La Joventut del Centre d'U. F. N. R. de districte segon, Baix de Sant Pere, 38, principal, convoca a tots els joves inscrits y que vulguin inscriure's, per portar a cap tota aquells treballs electorals necessaris per al millor èxit de la candidatura del nostre partit, però avui dimecres, a les 8 de la nit, per acabar de tractar dels assumptes relacionats per fer-la triomfar.

Els electors del districte I:

Els candidats den Lerroux el poble radical no's vol. En les eleccions provincials els radicals que eren ben vistos pels seus varen tenir 1,358 vots a la Barceloneta. En Pujol y Brull en va tenir 704. El copo es a l'aigua. Votar per les dretes es treballar pel copo lerrouxista.

A QUARTA PLANA: La candidatura d'U. F. N. R. y les Oficines electorals SPORTULA Demano la preta censura

Els periodistes republicans qui s'oposaven la preta publicació els dies de censura preta varen errar el camí. Perquè a tal punt es arribada l'inversió de termes y conceptes en aquest desgraciat país, que per a la ciutat escriptor, per a la ciutat que ho sia decididament, es dir, per a tot el qui tingui una existència pública, sols hi ha garanties y llibertat personal en el temps de suspensió de garanties.

Es clar que la frase «suspensió de garanties» y el fet de la censura preta són anacronismes absurdes en la nostra època y en la nostra Europa; però com la Constitució està, de fet, sospesa sempre, a causa de la llei de jurisdiccions, resulta que la censura preta és una garantia de que l'escriptor no podrà incorrer en el suposat delict de premsa, y no serà mai perseguit. Com els paragrafs que's consideri pecaminosos seran vedats pel censor y no veuran la llum, no hi haurà publicitat en les suposades injúries; y no hi haurà, per tant, acusació possible.

La suspensió de la censura preta, y el restabliment de la falsa llibertat d'impremta resulten, doncs, un engany per l'escriptor; ja que, per un paradoxal sarcasme, sols en el temps de llibertat l'escriptor podrà ésser perseguit per lo que escriu!

Restablir les garanties de dret, restablir la Constitució, quan la Constitució ja no existeix en la realitat, equival a suprimir les garanties de fet; les garanties que no oferia el censor no deixant passar lo que no li convenia; lo que, en cas de vigència constitucional, hauria perseguit amb una denuncia o tal volta amb un processament.

Entre un sistema preventiu que us garanteix la llibertat personal, y un sistema repressiu, dur y atzoris, qui us posa a mercès de la casualitat, a mercès d'una interpretació personal y varia, jo opto resoltament pel primer. Demano, en nom de la llibertat, y com un mal menor, l'establiment continu de la censura preta mentre duri la llei de jurisdiccions; demano, en nom de les garanties individuals, l'estat de suspensió de les garanties. Posats a escullir entre les supressions de la censura y les donances imprevistes y inevitables, l'elecció no la dubito per a ningú.

Ja passa de cinisme!

En un article d'El Progreso, on s'anomena imprudentment la guarda civil, paraula temuda, que an els companys y protectors de l'estafa Gonzal de Rivas els fa passar un correu de ret per l'espina, hi trobem el següent paragraf, que ja passa la mida del cinisme:

«Cumplamos el domingo con nuestro deber votando la candidatura del partido sin vacilaciones, sin regateos, sin abstenciones. El día será pronto de que ese país que agoniza bajo el peso de la corona real y de la tiara papal, sabrá en su día, día acaso no muy lejano, puede confiar en el partido radical para poner término a la orgía del régimen que nos desangra en el Barranco del Lobo y en el río Quert.»

Realment és difícil que mai s'hagi vist una barra semblant a la d'aquests lerrouxistes! Com gosseu parlar de la sang vessada a les vores del Quert si n'estan tacades les vostres mans, y el pa que mengau, y el diàleg de les vostres disbauxes, y l'automòbil del vostre que?

Vosaltres, heu sigut vosaltres y ningú més, que heu fet possible aquest segon acte de la tragedia africana. Si s'ha reprès l'aventura rilenya, si el Govern ha pogut recomençar la trágica aventura, ha sigut gracies al silenci dels vostres prohoms en el Congrés quan els altres republicans interpretaren al Govern per la seva política agressiva en terres d'Àfrica; gracies a que vengueren al Govern el vostre silenci; gracies a que vosaltres, enganysat al poble dient-li que no hi havia guerra ni n'hauria; gracies als vostres treballs en contra de tota acció de protesta; gracies, en fi, a la vostra indigna complacència amb els plans bèl·lics del Canigó.

Y ara sortiu amb la maríngula de voler fer creure que sou una garantia per acabar la disbauxa sagrada en terra africana!

El poble ja us coneix, y no us pot creure. El poble sab que no sou un partit, sinó una llopeda de negociants. El poble sab que no aneu sinó al vostre profit particular y que sou capassos de vendre's la mare que us posa al món, si en podeu treure diners per a les vostres crapulosas disbauxes. El poble ha vist com us heu venut el bé de la ciutat, volent entregar els seus milions a un partit condemnat per estava a set anys de presó; el poble ha vist com us heu venut els seus ideals, cobrant-los de les caixes de Governació! preu de l'infamia; el poble ha vist com us heu venut la seva mateixa sang, fent-vos complaures de l'aventura guerrera en terres d'Àfrica. Com voleu que ara us cregui? No; el poble no us pot creure. El poble veu en vosaltres lo que sou, els paràsits de la

democràcia. Y, diuenme, vivint en comptes de donar-los el seu vot, us tirau a la cara l'escupinada del fàstic que la vostra indignitat li inspira.

Electors del districte V:

En les eleccions provincials en Lerroux fou vensut pels federals nacionalistes:

Vots lerrouxistes, 2,354
Vots de l'U. F. N. R., 2,852

Si voleu derrotar als hereus den Vinaixa no teneu el vot donantlo per satisfer l'odi o la vanitat dels candidats de les dretes.

Els obrers y els lerrouxistes

Se'ns escriu lo següent:

«Senyor Director d'EL POBLE CATALA
Presente

Deseariamos que publicase en el periódico que tan dignamente dirige, el siguiente escrito:

La informalidad del señor Pich

Probablemente alguien querrá ver en nuestras palabras móviles bajos y mezquinos, con las próximas elecciones relacionadas. No nos importa que tal se crea. Sobradamente respondemos nuestros nombres, para quien los conozca, de que no nos importan estas cuestiones partidistas; pero se ha hecho burla de nosotros, que es lo mismo que hacerlo de la Sociedad a la cual pertenecemos, y nuestra dignidad de obreros no admite dilaciones. Vamos al caso.

Primero. Tenemos que decir en letras de molde la grosera burla de que fuimos objeto por parte del señor Pich, candidato a concejal para las cercanas elecciones, importándonos poco que sea verde ó amarillo dicho señor.

Segundo. Nuestra Sociedad de Cilindrados y Aprestadores, desde pocos días de la suspensión de garantías constitucionales, si- gue clausurada por el acrimoso de haber se- cundado el paro general, que así lo debió crear el juez Sr. Larzá. La burguesía ó las autoridades, ¿quien fuera creyó que merecía un ejemplar castigo lo que habíamos hecho y no contentos con la clausura arbitra- ria, secuestro de todos los libros y documenta- ción de nuestra colectividad, empezaron las persecuciones con su secuela de vistas do-

Del nou periódic «Verdad Radical», escrit per lerrouxistes rebels contra la dictadura del capítol:

«LOS RADICALES CONSCIENTES ANTE LA CANDIDATURA DE LERROUX»

El pueblo radical de Barcelona, el pueblo que piensa, que siente, que ama la libertad, que quiere la República; el pueblo que se batía en las barricadas defendiendo sus ideales democráticos, este pueblo tan halagado por todos cuando de pedirle el voto se trata, y abandonado y aún combatido en sus luchas continuas contra el capital explotador;

La descomposició del lerrouxisme

Avui no parlarem nogalres directament de les grans luites y dissidències que hi ha en el camp lerrouxista. Seran els radicals mateixos els qui, com a testimonis de major excepció, ne parlaran. Aquí van els d'ocurrències següents:

«A LOS ELECTORES DEL DISTRITO 8.»

—Los abajo firmados, electores radicales del Distrito 8.º e individuos dismisionarios de la Junta Directiva del Centro Republicano Obrero de la Derecha de Gracia, declaran haber visto con disgusto la candidatura radical designada por un procedimiento CESARISTA y radical, convencido y a don José Besteiro Estevez, del comercio y propietario, hijo del conde republicano que luchó al lado de Villacampa y murió en la emigración a consecuencia de la sublevación de Septiembre.

Esperamos que esta idea, genuinamente nuestra, como expresión de simpatía a los ciudadanos Ambroa y Besteiro, tendrá favorable acogida entre los radicales del distrito, pues al votarles demostráreis que el partido radical es ya mayor de edad y está capacitado para elegir sus representantes por procedimientos más democráticos que los empleados hasta hoy.

Salud y República.

Barcelona, noviembre de 1911. — C. López Buitrago, José Ferrán, Sebastián Bergoñi y Camps, Manuel Bellés.

En la mayor parte de distritos se presentarán candidatos radicales frente a los embotellados por el absolutista jefe.

Nosotros, proleimos de la dictadura de Lerroux y la combatiremos con todas nuestras fuerzas. Odiamos la tiranía, mucho más si ésta pretende cubrirse con el manto de la democracia.

[Radicales, obreros, a defenderse!]

El vocal de la Junta Municipal radical del distrito IX, don Ramon Bosch, ha enviat el següent escrit al nostre volgut confrare «La Publicidad»:

«PIDO LA PALABRA.—Sí, la pido porque es necesario que delante de los acontecimientos actuales que rebosan de injusticia haya quien hablo alto y claro.

Injusto es el proceder de D. Alejandro Lerroux en la designación de candidatos y a quien puede acreditarlo toca esdardere los hechos para emitir su voto referente al de confianza que pidió a la Junta municipal y que no le fué otorgado según rezan los hechos que narro.

He de advertir que a mis conocidos y correligionarios del distrito no les son ajenos estos acontecimientos que me propongo aludir en apoyo del error en que el jefe ha caído porque, todo ello fué el fiel reflejo de sus aspiraciones, eso es, de la manera de pensar de la barriada y del distrito, pero les llamo la atención como la llamo a todos los correligionarios de Barcelona para que distingan que el empeño de mi trabajo consiste en poner de manifiesto la traición de los representantes populares frente al jefe pues no se atrevieron en parte a sostener aquello que se les había confiado y representado y contra su comportamiento procedía considerar que es obrar de miedoso rehuir cuando es necesario demostrar prácticamente aquello que, con anterioridad, habían aprobado por unanimidad defender por encima de las exigencias del jefe y como ultimatum transigir, en parte, para evitar una derrota que previmos al decir el sentir y pensar de los correligionarios en general.

Si entonces apreciamos que aquello creaba un conflicto, ¿por qué traición?

Es necesario hablar claro y ser intran- sigentes con lo que se amolda a la justicia.

Lerroux, en un artículo por el publica- do, nos enseñó a obrar así, ya que en él dice: Rebelaos contra todo, no hay nada ó casi nada bueno; rebelaos contra todo, no hay nadie ó casi nadie justo.

Inspirado en esto pido la palabra.

La Junta municipal del distrito noveno, representada por los señores Fructos de Horta, Centro Radical Eutalio, Centro Republicano del distrito 9.º (S. A.), Juventud Republicana de San Andrés, Juventud Radical del Camp de l'Arpa y Centro Radical Sagrera, después de varias reuniones para discutir y debatir los candidatos que en la presente lucha tenemos que presentar, de los varios propuestos al final retirados satisfactoriamente, los otros quedaron ppe-

Banco Popular de Barcelona

SOCIETAT COOPERATIVA DE CRÉDIT

Junta general extraordinaria celebrada el día 6 de noviembre corrent

VOTS SOCIALS, 3,291		VOTS PRESENTS A LA JUNTA, 2919	
Abstinguts de votar: Consell d'Administració	Vots 534		
Id. Diversos socis	Id. 152		
Aprobació del següent acord amb		Id. 2,183 Vots 2,919	
(Cap vot en contra)			

La Junta general, en vista de la campanya de desacredit portada a cap per alguns socis que han merescut ésser sotmesos als rigors dels Estatuts Socials per son comportament amb el Banco Popular de Barcelona, decideix testimoniar la limitada confiança que té en el Consell d'Administració y en el Director de la Societat, donantlos-hi un vot de gracies per sa energia y encertada gestió, y que's socis en conjunt comprin als promovedors y iniciadors de la campanya al·lucis les participacions posades per aquells sempre que estiguin en orde amb les disposicions Estatutaries, y preguen al mateix temps al Consell d'Administració que's digni transmetre personalment aquest acord a la Banca local.

Barcelona, 6 de novembre de 1911. — V. B.º El President de la Junta, Joan Capdevila. — El Secretari de la Junta, Valentí Gui.

PERDUES Y GANANCIAS			
Gastos generales	Pesettes 23,695'33	Interessos, cambios, co-	
Sous y lloguers	Id. 18,020'75	misiones, Impost de	
Correos y telegramas	Id. 2,609'75	admisión y otros	Pesettes 160,166'86
Impresos	Id. 1,117'00		
Impostos	Id. 435'00		
Utilitats netes	Id. 114,289'03		
Pesettes 160,166'86		Pesettes 160,166'86	

V. B.º El Director, Alfred Cusano y Palma. — El Contador, F. Castro.

Básculas-Caixas

Pibernat

per a Cabals

Avinyó 8-10

Els mitings d'anit

El de Valcarca

clamados por unanimidad, y entendiéndose bien por unanimidad, no solamente por mayoría, dos señores, que me abstengo de nombrar por consideración a los míos.

Vino Lerroux y después de su discurso pronunciado en la Casa del Pueblo, previa reunión de Junta municipal del distrito, acordamos enviar un comunicado al jefe municipal de la proclamación de los señores acordados, firmando y sellando todas las entidades dicho documento, y así se hizo por duplicado.

Este acto, como puede verse, es de importancia, y para este asunto podía, y para hacer prevalecer nuestro derecho acordados, prevalecer para cuando convocara Junta municipal central y seguir la conducta siguiente: No concederle el voto de confianza si él no aceptaba el derecho que nos asista.

Todo esto, amigos míos, consta en acta de Junta municipal, é invoco aquellos acuerdos para hablar.

El día 28 de octubre próximo pasado hicimos entrega personalmente al Sr. Lerroux del documento mencionado y el día 3 del corriente no se había recibido contestación, como tampoco no se había convocado Junta municipal central, y así fué nuestra sorpresa cuando vimos la candidatura no autorizada por nadie, sino por la sola voluntad de Lerroux.

Nos reunimos ayer otra vez y quedé aprobado ir a visitar a Lerroux para manifestarle nuestra desagrado y nuestra protesta, lo mismo que la del distrito, por la designación de los candidatos por él proclamados y la necesidad de la proclamación de los nuestros, como ultimatum, la transacción por amigos paries, admitiendo a uno de los suyos y a otro de los del distrito.

Con la energía que le caracteriza nos notificó que no estaba conforme con la transacción, y al advertirle yo y algún otro el desagrado del distrito, vimos con mucha sorpresa desfilarse a algunos de nuestros compañeros que se desgranaban con sus palabras de disciplina.

La Juventud Radical del Camp de l'Arpa, Centro Radical Sagrense y Centro Radical Eulaisense manifestaron su desagrado, pero por mayoría, pues los otros quedaban mudos, se le dio la conformidad.

No satisfecho por el comportamiento de la mayoría insignificante para poner de manifiesto su tradición al distrito y al partido, callando delante del jefe como lo hicieron, yo no callé y pido la palabra creyendo en ello ser buen republicano radical.

Mitings electorals

Per a avui, dimecres

C. N. R. del districte IV (Diputació, 333). — Oradors: Layret, Lluhi, Corominas (P.), Bastardas, Cruells, Carner i el candidat senyor Martorell.

Cine del carrer de la Riera. — Oradors: Layret, Rambla Marguít, Moreno, Nogué, Corominas (E.), Martínez Gras y els candidats.

Ateneu Democràtic del districte VII (Aragó, 135). — Oradors: Esteve, Enric Vila, Xavier Gamba, Pere Corominas, Morales y els candidats dels districtes VI i VII.

Café del Nord de la Bonanova (carrer Major). — Oradors: Ayne, Forcada, No-guer Comet, Bastardas y els candidats.

Dijous, dia 9

Cine del Poble Nou. — Companys, Nogué, Esteve, Rambla Marguít, Esteve Gatuellas y el candidat.

Teatre del Bosc de Gracia. — Oradors: Lluhi, Corominas (P.), Bastardas, Gamba, Oriol Martorell, Corominas (E.), Turribia y els candidats.

Centre d'Unió Republicana del districte VII (Marquès del Duero, 88). — Oradors: Quintana, Layret, Manel, Mer y Güell, Miró, Graña y els candidats.

Carrer de Montcada. — Oradors: Ruiz Casanilla, Codern, Enric Vila, Eritví, Corominas (P.), Roig y Pruna y el candidat senyor Quer.

Centre Autonomista Republicà del districte X (carrer del Poblet, abans Xifre). — Oradors: Pere Cases, Tarragó Romen, Roig Armengol, Nibla y Comes y el candidat.

Centre Republicà Autonomista del Camp de l'Arpa (Mallorca, 614). — Oradors: Calvo, Feliu, Carreras, Valverdi, Martínez Gras y els candidats senyors Serrat y Reoyo.

Divendres, dia 10

Centre F. N. R. del Clot (carrer del Ter, número 7). — Oradors: Layret, Estrada, Lluhi, Nin, Companys, Enric Santiago, Carreras y el candidat.

C. N. R. de Gracia (Llibertat, 2 i 4). — Oradors: Ayne, Forcada, Amellu, Bastardas, Miquel Barberà y els candidats dels districtes IV i VIII senyors Martorell, Matons y Ribera Rovira.

Centre d'Ateneu d'U. F. N. R. del districte III (San Simplicí, 6). — Visita electoral amb assistència del candidat senyor Vidal y Valls y dels senyors Layret y Martínez Gras.

Saló de la Paloma (carrer de la Paloma y del Tíger). — Oradors: Quintana, Marañón, Dots Ferrer, Corominas (P.), Morales, Roca y Roca, Soldevila y els candidats.

Sang Nova d'Hostafrances (San Rafael, 29). — Oradors: Roig y Pruna, Eritví, Coll, Mer y Güell y els candidats.

Teatre Casino Foment Andreuenc. — Oradors: Lluhi, Iglesias, Pons y Pagés, Calvo, Gamba, Enric Vila y els candidats.

Dissabte, dia 11

Centre Federal Democràtic del Poble Nou (Mariano Aguiló, 27). — Oradors: Marañón, Gubús, Estrada, Silvestre, Carreras, Ferrando, Nogué y el candidat.

Centre Federal d'Horta (Progrés, 8). — Oradors: Caballeria, Costal, Turribia, Jurdó, Calvo, Moreno y els candidats.

Teatre de la Marina (Passatge Nacional). — Oradors: Layret, Gatuellas, Costal (R.), Nogué, Martí Vilanova, Molas y el candidat.

Fort Pius (Assíus March). — Oradors: Lluhi, Estrada, Quer, Oriol Martorell, Andreu Nin, Pere Cases.

Ciutat Republicà de la Plassa del Teatre, número 2. — Oradors: Junoy, Nogué, Quintana, Corominas (P.), Miró y Trepal, Corominas (E.), Mió y candidats.

Foment Republicà Caball de Sans. — Oradors: Corominas (P.), Gamba, Mer y Güell, Juncosa, Roig y Pruna y els candidats.

C. N. R. de Sant Gervasi (Mariano Cubi, número 169). — Oradors: Companys, Silvestre, Bastardas, Gispert, Bonet y els candidats.

Ahir vespre tingué lloc al Café del Quico l'anunciat miting de propaganda de la candidatura de U. F. N. R.

El senyor Planuch presidí l'acte dedicant paraules d'elogi als candidats senyors Matons y Ribera y Rovira, puntualisant sobremanera la seva honradesa pública y privada y les seves arrelades conviccions liberals.

Tot seguit concedí la paraula al senyor Senties, qui assegurà la victòria dels nostres candidats, tant més, quant la barriada de Vallcarca no tolerarà que triomfin elements essencialment retrògrafs, clericals, y per altra banda es segura la derrota dels falsos redemptors del poble.

Recomanà analitzar les candidatures que lluiten avui, segur de que sense cap dubte els ciutadans elegiran la que representa la defensa dels ideals de Patria y República. (Aplaudiments.)

El senyor Torribia, del Centre Socialista de Gracia, explicà les raons per què els socialistes acceptaren els dos llocs a la candidatura de U. F. N. R.

Combat durament la candidatura anomenada radical, que califica de mandat imperatòri, més propi d'un mandat d'ovelles que de una agrupació d'homes. (Força aplaudiments.)

Parla seguidament el nostre company senyor Ametlla, qui ataca la candidatura anomenada barcelonina que representa una beta per Barcelona, doncs descaradament s'obre les portes del municipi a aquells odiats caligues que foren forçats temps enrera per aquests mateixos que en nom de Catalunya s'alien amb clericals y el Comitè de Defensa Social, que tots plegats tenen una odiosa afinitat, que es el desitj de vessament de sang que demanaven al funest Maure, quan la setmana de juliol de 1909.

Creu impossible el triomf dels carlins en el districte VIII, eminentment republicà, doncs si no ho així quedaria desmentida la gloriosa memòria del Salmeron, a qui també en vida ultratj odiosament aquesta talfa de negociants apoderats avui dels interessos de la ciutat, que deshonren els títols radicals que prediquen en els seus actes, y que en lloc de realitzar reformes dins el Consistori en benefici del proletariat, únicament han laborat en profit dels seus interessos y concupiscències. (Força aplaudiments.)

El candidat senyor Matons, rebut amb aplaudiments, excita als liberals de cor que compleixin amb el seu deure d'homes conscients, contrastant així amb el procedir dels lerrouxins, que aprofit de fonsdes dissidències, té l'aspecte de manament despòtic.

Anàlisi minuciosament les dues candidatures que tenim enfront, que responen únicament a un pla concebut d'ofegar el veritable esperit patriòtic y republicà de nostre poble, lo qual ens fa tenir l'esperansa ferma de que l'U. F. N. R. anirà ràpidament a conquerir en absolut el Govern de la ciutat.

Promet ésser un fidel defensor dels interessos y necessitats del districte VIII, posant incondicionalment al servei dels seus elements que acudeixin an ell per a aquest fins y molt especialment per als problemes socials, que desitja resoldre de temps la soferia classe treballadora. (Cavillosos mostres d'asseniment fixen les sinceres paraules del senyor Matons.)

El senyor Roger recomanà què els regidors que vagin al Municipi se preocupin de la classe obrera, donantli medis d'ensenyansa y cultura que's elevin a categories conscients.

Aquesta tasca la faran, abans que tot, els regidors de l'U. F. N. R., que triomfaran el dimenge en les eleccions.

Seguidament se donà per final el miting quedant encara la nombrosa concorrencia al local, esperant la visita que després de tornada d'una altra reunió, els feu el candidat senyor Ribera.

El d'Hostafrances

El miting celebrat en el Centre de Unió F. N. R. d'Hostafrances fou un èxit escallent. El local estava ple de gom a gom y les exclamacions se succeïen constantment.

Va obrir l'acte el senyor Palma, qui excusà al senyor Marañón, president del Centre, presentat als candidats y acabà afirmant que donat l'acort del Director de l'Unió F. N. R. al confeccionar la candidatura, es segur el triomf dels amics que allí's presenten.

El senyor Miró y Trepal, que acaba de entrar, ocupà la presidència en mitg d'una ovació aixordadora.

El senyor Cabús, en representació de la J. F. N. R. fa ús de la paraula. Examinant les candidatures contraries: combat amb força empenha la candidatura de les dretes y guaitant ho fa amb la que allí presenten els republicans del rei.

Seguidament parlà el candidat senyor Carcereny, qui s'ofereix en tot y per tot als correligionaris del districte VIII.

El senyor Rambla parla en nom de la Joventut Socialista de Barcelona. Explica els motius de l'actitud del partit socialista y combat amb fermesa al partit lerrouxista y les dretes.

El senyor Manau, candidat, diu que continuarà allà on el portin treballant com fins ara ha fet pel districte.

El candidat senyor Batalla combat amb energia la candidatura de les dretes y la lerrouxista; amb una ironia ridícula la del "Barberillo" y acaba recomanant disciplina.

El senyor Forcada recomanà la candidatura.

El senyor Miró resumeix els discursos y explica lo que passà a Barcelona quan la setmana de juliol, detallant ampliament la gestió que portà a cap en Fabra Ribas y el concepte que als socialistes francesos y republicans estrangers els hi mereix el senyor Lerroux.

Acabà recomanant la candidatura de la U. F. N. R. y fustejant durament les contraries.

El de La Saleta (Gracia)

Amb animació y concorrencia extraordinària se celebrà en aquest local l'anunciat miting de presentació de candidats.

El senyor Ribera y Rovira, qui presidia, feu un extens y vibrant examen de la significació de les tres candidatures que's disputaven la victòria el pròxim dimenge, extranyant que la Lliga hagi oblidat y fins escarant el seu passat, presentant de braset amb elements tan odiosos com els caligues, els delators d'obres de la Defensa Social y els sanguinari carlins, qual actuació pública en els darrers cent anys es una prova de lo que deu fer la Barcelona progressiva, humani-

tària y liberal del triomf d'aquest inseparable conglomerat de les dretes.

L'esquerra, diu, que en la constància y puresa dels seus principis s'emmaralla en la venerable figura del gran Pi y Margall es la única capacidada per resoldre els problemes municipals y sobre tot aquells que més afecten a la classe obrera, quines aspiracions es crida a recollir en companyia dels socialistes, seus amics y companys.

Ataca l'obra del partit radical en l'Ajuntament. Si el pròpi Lerroux, diu, proclama què els regidors nous—si triomfen—seran persones honrades, què pot dirse més dels que fins ara han representat al partit radical?

Recomana y espera què els republicans nacionals del districte votaran, com un sol home la candidatura de U. F. N. R.

Parla a continuació el senyor Ayne, qui diu que l'home que ara ha sortit fador de la honradesa dels candidats radicals es el mateix qui assegurà solemnement que l'honor del partit estava vinculat en la persona del famós Gonzal de Rivas, condemnat a set anys de presó per estafa.

Fa un calorós elogi dels candidats senyors Ribera y Matons, dels qui deu esperar-se per ses dotes y particular amor a la barriada, que se convertiran en defensors intel·ligents y gelosos dels interessos de Barcelona en general y en particular del districte que aspiren a representar.

Y s'acaba Ribera y Rovira dona per acabat l'acte discolpant l'actitud del senyor Matons y dels demés oradors que havien de prendre part en l'acte, per trobar-se en un altre miting a Vallcarca.

El del C. N. R. del Districte setè

Ants s'havia de celebrar en el C. N. R. del districte VII un miting electoral. Però el senyor delegat de policia, pretextant que no s'havia rebut a temps en el Govern civil la corresponenta instància no permeté que l'acte's celebrés, malgrat estar l'espaiós y hermes estatge del Centre ple de públic que bullia d'entusiasme.

El nostre amic, en vista de l'actitud del delegat resolgueren suspendre'l miting, però acordaren celebrarlo divendres.

Lo succés farà que la gentada que hi assisteixi serà indubitablement més grossa. Aquesta serà en definitiva la resultancia de l'actitud del senyor delegat del districte.

Però si el miting no pogué celebrarse, no per això se n'arà descontenta la gent perquè l'acte's convertí en una important visita electoral, en la qual els candidats senyors Batalla, Carcereny y Manau, que foren rebuts amb entusiasme per la concorrencia, canviaren interessants impressions amb la Junta y els socis del Centre.

Aquestes impressions no poden ésser més falagueres, tant que podem augurar ja desde ara que la democràcia barriada del Poble Sec contribuirà a l'èxit de la nostra candidatura amb una nodrissima votació.

El del C. d'U. F. N. R. del Districte segon

Ahir al vespre tingué lloc en dia entitat del nostre partit l'anunciat miting de propaganda electoral y de presentació del candidat del districte senyor Quer.

Presidí l'acte'l president del Centre senyor Peig, qui feu justos elogis del candidat. Immediatament cedí la presidència an el senyor Layret, que l'ocupà en mitg de forts aplaudiments.

L'Andreu Nin, de la Joventut F. N. R., el conegut propagandista Roig y Pruna y l'exregidor Martínez Gras, pronunciaren discursos y entusiasmes peroracions que foren rebudes amb freqüents y formidables ovacions, que s'acabaren a l'ocupar la tribuna don Josep Quer.

Terminà l'acte'l senyor Layret, pronunciant un admirable y valent discurs, exposant, en línies generals, la significació de la propera lliure electoral y invitant als electors del districte II a treballar amb fe y contatge per assolir un esplèndid triomf de la candidatura d'U. F. N. R.

El president de la Junta Municipal del nostre partit fou ovacionat al finalitzar la seva notable peroració.

En el districte II hi regna gran entusiasme, preludí de l'immensa victòria que hi consegaurà el nostre partit el dimenge vinent.

El de l'A. R. A. de La Sagrera

A les deu va començar el miting ocupant la presidència el senyor Ramonutó, el qual la cedi al candidat senyor Reoyo. L'espaiosa sala-tel·leu, estava en absolut plena com potser mai havia estat en anteriors eleccions.

Començà a parlar el senyor Eritví, fustejant eloquentment als radicals. Seguí el senyor Gardó, que anatemità als falsos redemptors del poble, preconcitant que cerqui a Castellsall, Març, Sant Mateu de Bages, Calús, Monistrol de Montserrat, Pont de Vilomara, Santa Cecilia de les comarques del Bages y del Bergadà, y Aguilar de Segarra.

Per mateix motiu tampoc se farà elecció als pobles de Vilella, Sorri, Abell, Camarasa, Tremp, Foradada, Verdú, Grandella, Sores, Albesa, Sant Martí de Llobera y Montoliu de les comarques lleidatanes.

A Targa han sigut ja proclamats regidors els senyors don Francisco Carulla, don Francisco Miró, don Magí Novell, don Francisco Pané, don Ramon Tassies, don Josep Veciana y don Francisco Domingo.

A Lleida (ciutat), pel districte quint no més s'hà presentat dos candidats y han sigut proclamats regidors l'ingrés don Agustí Simon Puntí y el radical don Manuel Soldevila.

A Brúñol han sigut proclamats regidors don Miquel Serramitja, don Joan Geronés, don Ramon Rieraadell y don Josep Horta.

A Vilanova y Geltrú foren proclamats regidors don Josep Olivella y don Francisco Puig Font.

L'exregidor de Badalona Baldomer Blaneh, donarà una conferència en el teatre "El Pícarol", d'aquella població, avui, a les nou del vespre, sobre'l tema "La vida municipal y les eleccions."

A Manresa

Dimenge foren proclamats per la Junta Municipal del Cens els següents candidats: Pel districte I: don Joan Espinal Oliver, don Antoni Oriol Quinglles, don Josep Puigdellicol Calmet y don Tomás Dalmau Canell, republicans del Fius.

Don Marí Rius Pereanton y don Josep Meix Morera, de l'Unió Federal Nacionalista Republicana.

Don Joaquim Gomis Cornet, don Agustí Llorens Coma, don Josep Armengol Manso y don Pau Ribas Puig, carlins.

Pel districte II: don Ramon Trulls Soldevila, don Andreu Clari Requesens, don Pau Prat Casanovas, don Miquel Fornis Florens y don Domingo Riera y Circuns, republicans del Fius.

De fora

El miting de Torroella

Com ja anunciàrem, diumenge passat tingué lloc a Torroella de Montgrí un gran miting electoral.

A les set arribaren de Barcelona els senyors Casals, Cabús, Quintana y Corominas (don Eusebi), als quals el poble en massa tributà una delirant ovació acompanyant-los fins al local de la Lliga Republicana als acords de la Marcelesse.

A les nou va celebrarse'l miting, resultant insuficient el local per a contenir a la imponent gentada que acudí a la Lliga desitjosa d'escoltar la paraula càlida dels oradors republicans.

Parlaren, a més dels citats, els senyors Payet y Bofill, de Torroella.

La única general dels discursos fou combativa durament el enciclisme y afirmar la necessitat d'una honrada acció republicana en els municipis.

No hi han paraules per dir l'entusiasme amb que s'apropià als oradors durant els seus parlaments. Quan el miting acabà l'ovació y els visques van perllongarse llarga estona.

Al finalitzar l'acte, la cobla dels Montgrins feu una gran demostració de la nostra estimació—va tocar dues boniques sardanes que foren rebudes per la concorrencia.

No hi ha dubte què els republicans guanyaran les majories en els dos districtes del poble.

A Mora la Nova

Per l'article 29 han sigut proclamats regidors don Joan Pellet, don Josep Ardèvol, don Ferran Castella, don Ernest Campes y don Josep Barceló. La proclamació ha sigut rebuda per tot el poble amb general satisfacció per ésser tots els persones de reconeguda honradesa y per ésser seurs fidels continuadors de la tasca administrativa y de regeneració de nostra vila, que amb un acort s'ent l'Ajuntament actual. — El corresponal.

A Calella

Es objecte d'una gran riota en aquesta vila la conducta observada pels mauristes des de Barrina vers els seus aliats d'ahir, els lerrouxistes de la localitat, en l'acte de la proclamació de candidats a regidors. Lo corregeix lo següent: La conjunció moralissim de lerrouxistes y mauristes d'aquesta, que ha vingut actuant ben funestament per la nostra vila en tots els ordres humans y les conseqüències de la qual les tocarem en molt temps, ha tingut, sembla, un punt final al tracte de fer una única candidatura de conjunció y proclamació regidors tots plegats per l'article 29; se discuteixen llocs y a l'últim els lerrouxistes acordaren lluitar sols disputant les majories als seus adversaris (sic); però els caquiquistes, fent honor al seu nom y a la seva gloriosa tradició, cregueren que millor era enganyar als seus aliats, y no'ls deixaren fer la proclamació dels candidats lerrouxistes amb argucies de mala fe.

Els caquiquistes foren la proclamació dels seus candidats y seguidament els proclamats regidors amb arreglo al de debó assignat l'article 29, quedant així de fet assignada una majoria caquiquista en l'Ajuntament, que's constituïrà a primers d'any entrant, y els partidaris de D. Prudenci a la nostra vila "compuestos y sin novias." Y aquí de la riota de tothom, perquè's terribles, els horrosaments terribles de la ex "Cerveceria Española", s'han deixat burlar pels seus correligionaris d'ahir, pels amics mauristes, amb els quals conjuntament cometeren en aquestes lliures eleccions d'ahir, en la memòria de tots. Davant d'elles, els homes honrats que en la nostra vila actuen en dies no llunyans en contra de la conjunció moralissim aludida y ja desfeta sortosament, han permanescut retrats a tota acció política local obertament a un criteri què's honra.

Lo relat potser ho veurem negat desde les planes d'El Progreso, sobretot per l'actual síndic de l'actual Ajuntament, que a més de bon maurista ha resultat ésser també un excel·lent col·laborador d'aquell diari, orgue del partit de la "jaca". — J. C. y C.

Per l'article 29

Han sigut proclamats regidors, en virtut de lo que disposa l'article 29 de la llei electoral, per haverse presentat únicament tants candidats com llocs hi havia a ocupar, els de Sant Salvador de Guardiola, Fontolosa, Castellví, Març, Sant Mateu de Bages, Calús, Monistrol de Montserrat, Pont de Vilomara, Santa Cecilia de les comarques del Bages y del Bergadà, y Aguilar de Segarra.

Entre altres visites va rebre ahir el governador les de don Carles Muntades, el diputat senyor Zuheta y una comissió de estudiants de l'Escola d'Arquitectura, que han demanat al senyor Portela que intermedis, però saber del ministre, si l'ingrés a la Escola d'Arquitectura, exigien el títol de batxiller, o simplement determinades assignatures.

GROS INCENDI. — A les onze d'ans d'anit va declararse un incendi a un magatzem de palla situat a la botga números 77 y 79 del carrer de la Travessera, propietat de don Joan Torres.

Se varen cremar totes les existències. Un fill del propietari, anomenat Francisco, va resultar amb cremades de primer y segon grau en tota la superfície del tronc, mans y cames, de pronòstic gravíssim.

Va ser traslladat al Clínic.

També resultaren amb cremades, si bé lleus, de primer y segon grau, Pere Claveras, de 27 anys, y Antoni Prims, de 29, els quals, amb un herisme què's honra, salvaren al fill de la casa d'una mort segura.

El salvat y la seva mare dormien damunt la palla, dintre'l magatzem.

Ademés de la dona y el fill, varen poder salvar també tres cavalleres que hi havia a una quadra del costat.

Al lloc del fet hi acudiren el quefe del districte don Antol Gallego, el cabo don Josep Delgado amb guardes y serenos a les seves ordres, al governador civil, el delegat del districte amb agents, individus de la Creu Roja, quefe de bombers senyor Huguet y el material d'incendis del districte, de Santa Agna y de Sant Jaume.

El foc quedà extingit a la mitinada de ahir.

L'Academia y Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrà sessió avui, a dos quarts de deu de la nit.

El proper dijous tindrà lloc l'inauguració del curs d'Astronomia elemental organitzat per la Societat Astronòmica de Barcelona. Constarà d'una llista setmanal a càrreg del cònsol don Ramon Jardi, doctor en Ciències, qui desenvol·larà les següents matèries: Bàscula celest, moviment diurn, diferents sistemes de coordenades, refracció atmosfèrica, moviment del Sol, diferents mètodes de temps, instruments astronòmics, sistema planetari, planetes, satèl·lits, cometes, eclipses, etc.; processó, mutació; dimensions de l'espai, paral·lax, aberració de la llum, astronomia estelar, etc., etc.

La Societat disposa de diversos Observatoris y dels instruments necessaris per facilitar la comprensió d'aquestes lliçons. La matrícula es gratuïta, poguentse demanar l'inscripció a la Secretaria de la Societat, carrer de Pelai, 9, entressol, els dilluns, dijous, i divendres, de sis a set de la tarda.

—Casi tots els meus d'ambdós sexes estan anémics y necessiten un tònic reconstituent poderós y inofensiu, éssent el millor el DINAMOGÈN SAIZ DE CARLOS.

NOTES DEPORTIVES

Foot-ball

El Club Deportivo Español inaugurarà diumenge la seva temporada de foot-ball, lluitant contra l'excel·lent equip parisenc de E. C. de Levallois. L'importancia del steama francès pot deduirse de l'esperat constituït d'aquest equip, que es format de sis jugadors seleccionats y tres internacionals. An aquest equip formidable de la veïna República no l'ha venut cap equip alemany, y entre els trofeus conquistats figuren "Coupe d'Ally", 1911; "Wilby's Shields, 1910; "Coupe Jackson, 1910; "Challenge Roquette", 1911, etc.

Preparèm, doncs, a presenciar un interessant amateu que tindrà la elevació dels dimars vinent, dia 14.

La Alianza de canibers celebrà reunió general extraordinària demà, a les onze de la nit.

L'Administració del Palau de la Música Catalana ens prega fem públic què's programen definitius dels Festivals Bech que tindran lloc en la segona quinzena del corrent mes, no sortiran a la llum fins dintre alguns dies. Aquests continuïn plenament dels programes un estudi de l'obra de Bach y un aplec de fotografies del Museu y monument del gran mestre, així com retrats dels artistes que cooperaran a dits Festivals.

El pròxim diumenge, a les quatre de la tarda, l'Academia de Música de la Casa Provincial de Caritat celebrà el concert-examen de fi del curs 1910-1911 pels alumnes de les classes de solfeig, instruments de corda y de vent, baix la direcció del mestre Eusebi Guinies.

Ha obtingut el títol de doctor en Medicina y Cirurgia en la Universitat Cental, amb la qualificació de sobresortint, don Josep M. Simon y de Guilleuma, exalume intern de la Casa Provincial de Caritat y mege del dispensari d'Oftalmologia de l'Hospital de la Santa Creu.

Ha sortit cap a París l'eminent pianista català Alexandre Ribó, els mèrits del qual ha tingut ocasió d'apreciar el nostre públic en els dos concerts que en el Palau de la Música Catalana donà fa pocs dies.

A Blois, Tours, Poitiers y Nancy immediatament, a París en els cèlebres concerts Lamoureux, Roux y de la Trompette més tard, y finalment a Londres y Monto Carlo es esperat el nostre compatriota per complir els compromisos que en les essentials poblacions té contraes.

L'entusiasme que despertaren entre els aficionats a la bona música les qualitat's excepcionals den Ribó, demostra que, éssent un dels primers del món, també a la pròpia terra alguna vegada's pot ser profeta.

A dos quarts de set d'aquest vespre se inaugurà en els salons

ELS EBANISTES. — Heusaque la comissió que els patrons ebanistes de Barcelona han dirigit a la Societat Obrera Unió del Ram d'Ebanisteria, sobre les bases de treball que aquests els hi presentaren:

El Sr. President de la Societat Unió del Ram d'Ebanisteria. — Presente.

Muy señores nuestros:

En cumplimiento de lo manifestado por la Sociedad que usted tan dignamente preside, solicitando una contestación a las bases de reforma del oficio que la referida entidad ha presentado particularmente a los señores ebanistas de Barcelona y sus convecinos, éstos congregados en junta general celebrada en el local de la Unión Gráfica el día 4 del corriente, con asistencia de la representación oficial del Excmo. Sr. Gobernador civil de la provincia; después del estudio detenido que la importancia de la demanda requiere y de haber nombrado una Comisión para que elejere la voluntad de los reunidos, por unanimidad se acordó dirigirse a la referida Sociedad, manifestando:

Que considerando que el motivo que impulsa a ustedes al formular las peticiones comunicadas es el de ofrecer mayores ventajas a la clase obrera para mayor garantía para su bienestar.

Que considerando que teniendo frente a frente a nuestra industria sostenida por los señores obreros y patronos, a otras regiones de España con industrias idénticas a la nuestra, pero con diferentes condiciones más ventajosas para ellas, ya que sus

obreros trabajan más horas y cobran menos jornal que los nuestros, en cuya lucha hoy día con dificultad nos sostenemos, pues no ignoramos el grandísimo número de mercancías que de dichos puntos invaden nuestro comercio.

Considerando que de acceder en estas circunstancias a la petición formulada por dicha Sociedad, contribuiríamos a sabiendas a la ruina completa de nuestra ya quebrantada industria y por lo tanto con la imposibilidad de proporcionar al obrero el trabajo con el que honradamente lleva el pan a su familia, ya que tristemente ha experimentado nos ha demostrado que los oficiales torneros después de haber logrado la rebaja en sus horas de jornal han visto desaparecer la fabricación de los talleres donde trabajaban ya que en conjunto daban a la plaza quinientas camas semanales, mientras ahora difícilmente llegan a la reducida cifra de ciento veinte y cinco y en cambio las fábricas de Valencia y otros puntos han invadido el mercado.

Y considerando que todo esto redundaría en perjuicio de los obreros las ventajas que pretendemos y que ha motivado la demanda de ocho horas, aumento del jornal, etc., etc.

Participamos a ustedes que la Junta general de Patronos Ebanistas de Barcelona y sus convecinos no se negará a acceder a las peticiones formuladas por la Sociedad Unió del Ram d'Ebanisteria, siempre y cuando hayan logrado que en el resto de España queden implantadas a la vez

dichas bases y sólo en este caso podríamos consentir, porque así quedaría garantido el trabajo de nuestros obreros y defendida esta competitiva industria de la que todos vivimos.

No obstante, como no es espíritu de intemperancia lo que nos mueve, sino que estamos dispuestos a ofrecer nuestro concurso a la clase obrera para facilitar su mayor bienestar, no solamente estamos conformes con las bases tercera, cuarta, quinta y séptima sino que una vez constituida la Sociedad Patronal, cuya formación será un hecho dentro de breves días, estamos dispuestos a pactar de común acuerdo con la entidad que usted tan dignamente dirige, todas aquellas concesiones que prácticamente constituyan una ventaja real y positiva para el obrero.

No dudamos que, inspirados en un criterio de recta justicia, ajustaría su conducta a las circunstancias, con la seguridad de que obrando de esta manera no solamente favorecerán los intereses de sus asociados, sino que, como por ley natural, de la corriente eléctrica al juntar sus polos diferentes, se obtienen los resultados beneficiosos que el progreso disfruta, al juntar también los dos polos indispensables para la vida o sea el capital y el trabajo, obtendremos todos la noble finalidad por la que todos luchamos.

De ustedes, señores, s. s., la Comisión. José Sagrera. — Por la junta de José Ribes, José García. — Antonio Ruiz, P. O. Ricardo Ruiz. — Domingo y Sabat. —

Esteban y Ca. — J. S. Prats y Caba. — José Fernández. — Joaquín Gassó. — José Pujol Hermanos. — Baltasar Salvá. Barcelona, 6 de noviembre de 1911.

Proseguir la tarea de extensión universitaria, la que algunos años iniciada, en el present curso se reanudarán las conferencias públicas y cursos libres de inmediata utilidad popular. La inauguración tendrá lugar el día viernes a las cuatro de la tarde, en el salón de actos de la Universidad, con la primera lección de "Interacción programática sobre el desarrollo y las enfermedades tropicales", de J. S. Prats y Caba, doctor en Medicina, don José Suárez de Figueroa.

Los cursos sucesivos tendrán lugar en los siguientes días y horas, los días martes y viernes.

Amb l'express d'hier matí va arribar de Madrid el príncep don Francisco de A. de Borbón, germà de l'infant don Carlos. Fou rebut, en nom del governador, pel secretari del Govern civil senyor Diez y Mas. El príncep, a la mateixa estació, agafà l'express de França, dirigint-se a París.

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 30) se donarà pròximament un curs d'Español: essent la matrícula per a dita classe absolutament gratuïta, tots els que desitgin assistir, deuen fer-ho inscrivint-se en la Secretaria d'aquest Ateneu.

L'Associació d'oficials cívics encontre celebrat avui reunió, a les quatre de tarda, per pagar als vagues, a les quals hi assistí alts que encara no hagin trobat feina.

Lo del Marroc La guerra italo-turca

La premsa francesa

París, 7. — La France expose la seva inquietut per lo que pugui fer França respecte d'Espanya.

Creu que un mal aranjament seria millor que una bona querrela seguida d'una prompta reconciliació.

Cal evitar tot motiu de conflicte per a l'Europa.

La Libre Parole, preveu que França capitalitzarà davant de la resistència d'Espanya, perquè sembla molt difícil no tenir en compte les pretensions d'Espanya.

La Figaro publica un llarg article firmat per un espanyol, exposant la test de que Espanya afirmaria amb lleialtat i correcció la seva actitud.

Aleixei que Espanya reconeix els drets de França, però no pot oblidar els seus. Els imperiosos, sobtats i geogràfics drets de ambdues potències poden harmonitzar-se, però, per honor nacional, Espanya deu conservar Alexandre i Llançat. Així ho tindran de reconèixer la justícia i la generositat de França.

Noves diverses

París, 7. — L'embaixador de Rússia, M. Isvolsky, ha notificat a M. De Selves l'adhesió del Govern rus a l'acord franco-alemany.

El soldat del Marroc ha fet saber que donava'l seu assentiment a l'acord franco-alemany.

En el Consell celebrat aquest matí al Eliseu, M. Fallières ha firmat el projecte de llei relatiu a la ratificació de l'acord franco-alemany.

El projecte restà depositat avui mateix a la taula de la Cambra.

Madrid, 7, de 11 a 1 matindrada

El crim del Guadarrama

Avui ha comparegut en l'Audiència la vista del procés contra l'inspector de policia Coll per la mort de l'infant de la seva esposa.

Acudí a l'Audiència nombros públic, veient-se entre ell moltes senyores.

El fiscal demanà que's celebrés la vista a porta tancada i malgrat l'opinió contrària de l'acusador privat i del defensor don Coll, el president accedí a la petició complint la llei.

Fou desallotjat de la sala el públic, que sortí malhumorat.

En l'interrogatori del processat afirmà aquest que mai va creure en l'infidelitat de la seva esposa.

La prova pericial ha estat molt interessant per lo realista.

Després fou interrogada l'esposa.

Se suspengué la vista fins demà.

Cap a Barcelona

Ha sortit cap a Barcelona el vispresident del Foment del Treball Nacional senyor Alcega, després d'haver pres part en les deliberacions de la ponència de la Junta d'Aranzels i Valoracions durant l'ausència del senyor Sedó per malaltia d'aquest.

També ha sortit cap a Barcelona el jefe superior de policia d'aquesta, senyor Millan Astray.

En Moret i els suplicatoris

Ha circulat avui com autoritat el rumor de que'l senyor Moret, que era partidari en un principi de resoldre la qüestió dels suplicatoris, ha fet saber al senyor Canalejas, en forma que no dona lloc a dubtes, que les presents circumstàncies són poc propícies per abordar i resoldre qüestió tan transcendental i que ell per sa part no podria posarse al costat del Govern si's sotmetia ara l'assumpte a la deliberació del Parlament.

De comunicacions

El director general de Correus i Telègrafs, don Bernat Sagasta, aquesta tarda ha conferenciat amb el jefe del Govern.

Ha visitat al senyor Sagasta la comissió d'emplaments de correus anglesos i espanyols que tracten de l'assumpte dels paquets postals.

Pera Barcelona

El secretari d'aquest Ajuntament, senyor Gómez del Castillo, ha ratificat la conferència que tingué ahir amb el ministre d'Henda.

Manifesta que no pot ésser més explícit en les qüestions que gestiona, perquè aquestes no estan acabades encara.

La Epoca

Comentant aquest periòdic el solt de "El Imparcial" en que's diu que després molta expectació lo que passarà en les primeres sessions de les Corts, diu lo següent:

"Sempre són partidaris dels governs de llarga vida, però a condició de que's parisi no's limitin a estar en el Poder, sinó que governin i complexin son dever."

I els governs no poden governar si no sapoien en una majoria compacta i disciplinada i no tenen darrera un partit que secundí resoltament la seva acció."

La Comissió de Diputacions castellanes

La comissió de les Diputacions castellanes ha visitat fa poc rat al ministre de Foment per tractar de les tarifes ferroviàries per a grans i fines.

El senyor Gasset se mostrà propici a complir-les.

Demà se reuniran els comissionats amb els directores de les Compagnies de ferrocarrils.

També han visitat al ministre d'Instrucció pública per demanar-li que les atencions de segona ensenyansa que sufraguen les Diputacions les pugui l'Estat.

En honor de la fragata "Presidente Sarmiento"

Málaga. — En la Cambra de Comerç han sigut obsequiats amb un banquet el comandant i oficials de la fragata argentina "Presidente Sarmiento".

El saló de la Cambra de Comerç estava decorat amb profusió de flors que rodejaven les banderes d'Espanya i de l'Argentina.

Presidí la taula el president de Cambra senyor Alvarez Net, tenint a la seva dreta al comandant de la fragata senyor Boucoff i a la seva esquerra al senyor Huellin.

Assistiren al banquet set quells i set guardes marins de la "Presidente Sarmiento". Entre's comensals, que arribaven a 40, hi havia els individus de la Junta directiva de la Cambra de Comerç i els principals comerciants i industrials de la ciutat.

El senyor Alvarez Net oferí el banquet als marins argentins i manifestà vius desitjos d'estrenger els llaços entre Espanya i l'Argentina.

El comandant de la fragata agafà l'obsequi i les paraules del president de la Cambra i recordà els llaços espirituals que unien a Espanya i a la seva esquerra, exposant a la vegada el desig de que Espanya per medi del treball reconquistés comercialment l'Argentina.

Brindaren també amb paraules eloqüents els senyors Gutiérrez y García Herrera. Aquest demanà als argentins que en nom de Málaga donguessin un abraç als seus germans.

Se donaren molts visques a l'Argentina i a Espanya.

Les forces d'Italia

Roma, 7. — El total de les tropes italianes destinades a la Tripolitania i la Cirenaica, passen de 80.000.

Han sigut cridats a files 90.000 reservistes.

Actualment té Italia en peu de guerra 400.000 homes.

El còlera aliat dels italians

Tripoli, 7. — S'ha agravat la situació sanitària.

Ahí foren recollits pels carrers 30 cadàvers d'indígenes morts del còlera uns i de fam altres.

La terrible malaltia està fent en l'exèrcit turc alarbi grans baixes. Actualment hi ha poca ajuda als italians en aquesta epidèmia.

La premsa italiana

París, 7. — Telegrafica de Roma que'l periòdic d'èxercito italiano publica un article sostenent que no's deu perdre'l temps, sinó que deu anarse contra Turquia amb tota decisió.

També diu que l'ocupació de Tripoli i Benghazi per les tropes és un error militar, puig que divideix les forces i les potències debilita a l'enemic.

El mateix periòdic en altre article diu que l'ofensiva italiana a Italia a mobilitar un gran contingent de forces, puig els adversaris se retirarien a la montanya eludint batalles decisives.

Altre diari militar, "La Preparazione", diu que tots els mals venen d'haver fet la guerra localitzada. Creu que Italia deu portar la guerra fins ont sigui menester.

El Corriere di Italia afirma que solament existís un medi d'imposarse a Turquia que és portar la guerra al mar Egeu.

Prosa d'un fort

París, 7. — Un despaig de Tripoli diu que les tropes italianes s'han apoderat avui del fort de Hamidien, hoc desdel qual poden batre la posició ont havien començat els turcs algunes bateries aquests darrers dies i desde ont bombejaven la població i la mar.

EL CONVENI FRANCO-ALEMANY

París, 7. — El projecte de llei aprovant el conveni franco-alemany, fou llegit avui en la Cambra de diputats, que ha reunit les seves sessions lo mateix que'l Senat.

Els ministres aborden també en el Consell el cridar al general Touloué, jefe militar de la província d'Oran per demanar-li explicacions sobre lo ocorregut a Ugha.

Respecte a la qüestió de les pólvores se acordà la destitució de Maissin y de Louppe, directores de les fàbriques de pólvora, considerant que incurrien en greus negligències i rellevar a l'inspector general, ex-director d'aquella.

També s'acordà reorganitzar el servei i que's procedís a l'examen de determinats aprovisionaments de pólvora.

Madrid, 8, 1 a 3 matindrada

Congrés anarquista

Lisboa, 7. — Els dies 11, 12 i 13 del corrent se reunirà en aquesta capital un congrés anarquista.

Els elements anarquistes presentaran demà una protesta contra la creació dels quinquies i dels estigues.

Campaña sanitaria

París, 7. — Els higienistes han començat una campanya contra l'introducció de cars congelats per ocasionar diverses malalties i perquè afavoririen el comerç als neoparadors, contribuint a l'encariment de la vida.

De Cádiz

Cádiz. — Continuen sense arribar a un acord els patrons i obrers cotxers. Avui no hi ha hagut cotxes per els enderros.

Els barbers amessen també amb declararse novament en vaga.

Enfanzament

Perol. — A conseqüència de les pluges s'ha enfanzat el sostre de l'iglesia en el poble de Carranza. El temple estava buit.

De Bilbao

Bilbao. — Una comissió visità a l'arxibisbe, demanant-li que's dongués ocupació en les obres municipals a uns mil obrers que estan sense treball desde les vagues últimes.

L'arxibisbe prometé tractar l'assumpte en sessió de l'Ajuntament, puig de moment li era impossible atendre a la sol·licitud.

S'ha declarat en vaga part del personal de tipògrafs del periòdic "El Pueblo Vasco", per haver sigut despedit un company.

L'empresa del periòdic se proposa continuar la publicació amb el personal que no ha secundat el paro.

Suposades tortures

Castelló. — S'ha donat per acabat l'assumpte dels suposats mals tractes a Lluís Català quan fou detingut.

Els doctors que'l reconegueren diuen que no presenta més que una esguerdada recent d'un centímetre de longitud que interessa solament l'epidèrmis.

Aquest diàmetre és conforme amb el que donaren el metge forense i els metges de la presó.

El jutjat segueix les diligències sobre l'assumpte.

Prestaren declaració el governador civil, agents de policia de Valencia i altres de Castelló.

Després el jutjat se traslladà al domicili del Català aont hi hagué un enrag entre aquest i la policia. Signora el resultat de la diligència.

CRONICA DE FORA CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Madrid, 7, de 10 matí a 9 nit

L'odiassa dels realistes portuguesos

Vigo. — En Miquel de Bragança ha marxat desde Verin a París ont se diu que hi permanecerà quinze o vint dies.

Els realistes portuguesos s'esforcen en fer creure que en aquest plas prepararan noves incursions, aprofitant aquests dies d'armistici per a organitzar millor.

La peste bubónica

Segons noves oficials augmenta a Tànger la pesta bubónica.

En vista d'això el Govern ha adoptat les oportunes precaucions en el litoral del Mediterrani.

Aixímateix s'han trasmitès ordres al general Alfau per que prengui les mesures conduents a la travesia del mal.

A l'efecte s'establirà a Ceuta una estació sanitària.

Se diu que entre les morts de pesta a Tànger hi ha un subdit francès.

És possible que el Govern enviï a la població marroquina un inspector de Sanitat per que estudiï la peste.

El representant d'Espanya a Portugal

Ha arribat a Madrid l'embaixador d'Espanya a Lisboa, marquès de Villalobar.

A mitg dia estigué en el Palau, entenent detalladament de la situació del seu país.

L'article 29

En el ministeri de la Governació s'han rebut dades referents a la designació de 6.000 regidors proclamats al arregio a l'article 29. Se creu que'l total dels proclamats en aquesta forma arribarà a 20.000.

Els suplicatoris

El senyor Canalejas i comte de Romanones han celebrat una extensa conferència.

S'ocuparen principalment de la qüestió dels suplicatoris.

Aquesta se plantejarà així que s'obrin les Corts.

La discusió que amb aquest motiu se plantejarà, serà molt acalorada, i segurament la resolució trigarà bastants dies en conèixer.

El comte de Romanones manifestà que era el més interessat en aquest assumpte, ja que respecte d'ell se comprometé en el seu discurs d'ell de treballar.

En la mateixa tendència se manté desde fa temps el senyor Moret.

El senyor Canalejas coincidí amb aquest desig del comte de Romanones, alegant que el Govern desitja plantejar la qüestió immediatament però que s'establirà una norma, en la qual el Congrés, usant de la seva sobirania, resolgui cada cas evitant que la immunitat parlamentària se converteixi en una veritable impunitat de la delinqüència.

El procediment podrà determinarse en la llei.

En conseqüència, la comissió que's nomenà i de la que és president el senyor Moret, se reunirà molt aviat i emetrà dictamen, a fi de que pugui disculpar-se en les primeres sessions del Congrés.

Indígenes fusellats

Telegrafica d'Oran diu que han sigut fusellats tres indígenes a qui els consells de guerra condemnaren per haver agredit a la força pública.

La revisió aranzelaria

La ponència per la revisió aranzelaria ha examinat avui les partides 353, que afecten a l'elles de llaça per vestits; 354, de llaça per altres usos, i 355, 356 i 357, que afecten a teixits de llaça, discutint-se sense acordar res en concret.

Les denuncies periodístiques

El País, en vista de les repetides denúncies que sofria la premsa republicana, té l'intenció del president de l'Associació de la Premsa, senyor Moya, i del senyor Lloa de Tena, per que meditin sobre si aquesta persecució als periodistes espanyols no pot donar peu a la campanya de la premsa estrangera contra la qual protesten.

Contra l'Azzati i en Barral

El País diu que estan molt avarats els treballs d'organització d'un miting monstre per demanar el processament dels senyors Azzati i Barral.

Una petició

València. — Els estudiants, aprofitant l'ocasió que s'oferia la visita del general Echagüe a l'Universitat, li sol·licitaren la repatriació d'un sòrnat, digne de la Facultat de Medicina, que és a Melilla.

La premsa de Madrid

La "Gaceta"

Publica: Decret convocant segona subasta per la construcció, a Santa Isabel de Fernando Pó, d'una casa-govern, un edifici per escola i altra per jutjat, registre i notaria, amb subjecció al plec de condicions que's publica.

Altre disposant que les vagants que's produïxin en el cos d'auxiliars facultatius de mines i la inclusió d'auxiliars tercers oficials quarts d'administració, se proveïxin entre's enginyers de mines que tinguin dret a ingressar en l'escala del seu cos.

Rectificació a la relació de prems i recompenses corresponents a l'Exposició nacional d'arts decoratives.

Relació d'altres i baixes i alteracions ocorregues en l'escala general del magisteri desde'l primer de janer al 31 de març del corrent any.

Anunciant trobarse vagant una plaça de acadèmic de número de la classe de professors de Farmacia de la Real Academia de Medicina.

Organització a la societat "Els Tramvies de Barcelona" la concessió d'un tramvia elèctric de la rambla de Catalunya a Sant Martí de Provensals, amb un ramal a la barriada del Clot.

"La Mañana"

Fa elogis de l'acte que realitzaren ahir els estudiants de Valencia amb motiu de la visita del capítol general a la Universitat.

Diu que's crisi que donaren de Visca Espanya i Visca l'Exèrcit! no són visques que arrastri el vent sinó plans que sostenen l'edifici que s'enderroca per predicacions malsanes.

"El Universo"

Diu aquest periòdic que urgeix que les persones decentes treguin influència en la societat a quants aplaudeixen els horribils crims de Cullera.

Ara, diu, se presenta ocasió en les eleccions municipals i si lluitem amb fe, els treurem dels Ajuntaments, que són una de les posicions més perilloses que ocupen.

"El Liberal"

Comenta en l'article de fondo la frase, que califica de vulgaríssima, de que als Ajuntaments no s'hi ha d'anar a fer política, sinó administració.

Per això, diu, hi demostrat la pràctica que els republicans administrin millor que els adversaris, doncs creuen que en els Ajuntaments des de fora política emancipadora i democràtica.

"El País"

En l'editorial se dirigeix als republicans de Valencia, Bilbao, Madrid, Saragossa i Santander per que depoin diferències i se presentin units en les eleccions.

Proposa que la Conjunció Republicana Socialista retri ses candidatures a Valencia i Saragossa i que'l senyor Llorca retri les seves de Madrid, Bilbao i Santander i ordeni als radicals que apoin als candidats de la Conjunció.

Després de les eleccions, afeixei, tornen a la guerra civil i tornen a insultar-se i a remir, però no deshonren la República fent impossible la revolució.

"El Imparcial"

En l'article de fondo tracta de les properes eleccions, fent ressaltar el cas de Sant Joan de Vilatorrada, ont no's presentà cap candidat a regidor. Califica el cas de ridícul i diu:

De la lluita dels partits que queda venuda i derrotada es la institució municipal. Coincidint amb Ruiz Zorrillo, que havent estat una vegada elegit regidor apartat de si l'acta amb un gest de desdeny.

—En un sol recollí, el mateix diari, impressions polítiques, dient que els primats conservadors opinen que no deuen impossibilitar la continuació del Govern actual.

Afeixei que's ministerials reconeixen que el senyor Canalejas té que salvar entremesos importants com són les negociacions amb França, la qüestió del Vaticà i la formació dels pressupostos.

"El Debate"

Comenta en l'article de fondo la suspensió d'empleu imposada a uns mestres per autènticament sense llicència del lloc en que prestaven servei.

Diu que a mestres que cobren 650 pessetes a l'any se'ls imposen càstigs

